

12

(Sommititled)

en. Ulorisaarna

Kaivani

2)
(Tyhjä sin)

Alkulause.

— " Ei jokainen, joka sanoo minulle
Mestari, Mestari, pääse taivasten valtakuntaan,
vaan se, joka tekee Isäni tahdon, hänen, johon on tai-
vaissa. " Näillä sanoillaan Jeesus selvästi
ilmaisee, kuka on hänen opetuslapsensa ja seu-
raajansa, kuka ei. Valitettavasti on niiden
on tunnustaminen, että kristikuntana em-
me ole kyenneet täyttämään Isän tahtoa,
vaan olemme tyytyneet rukoilemaan Jee-
susta vapauttajanamme ja huutamaan
hänelle: Herra, Herra. Emme siis ole päässeet
emmekin pääse taivasten valtakuntaan — yhden-
tehen, mitä tuolla nimityksellä ymmärrän-
me.

3/

iii. Maailman pyhät kirjat
Valkoemiä suomennoksia
toimittanut
Pekka Ervast

III

Tutki Uorisaarna

pid. Matteuksen evankeliumin ^{VI:5-10} VII:5 luku

Helsingissä Mystica

5)

Teksti Uuorisääntä

Jeesuksen hyvä sanoma ^{totuuden} ~~arjelle~~ ja etsijälle

Kreikan kielestä

Suomentanut ja selittänyt

Pekka Ervast

Helsingin 1925

Mystica

7/

Alkulause.

Moni epäilemättä ihmettelee nähdessään tämän kirjan otsikosta, että tässä tarjotaan yleisölle uusi Vuorisäärman suomennos: jos mikä ~~kirja~~ maailman pyhistä kirjoista kukaan ennustaa tulla, on se toki ^{uusi} uusi testamentti, josta Vuorisäärma on pikkuinen osa! Kuinka uuden suomennoksen tekijä on ^{ollut} niin lyhytnäköinen, että on ryhtynyt tällaiseen yleisön kannalta kiittämättömään työhön?

Enpä olisi siihen ryhtynyt, jos olisi ollut vakuutettu siitä, että Vuorisäärma on kristikunnassa kaikista tutuimista lukemista. Turha ~~sitten~~ olisi ollut kääntää kirjallinen tuote, joka jo monin kerroin käännettyä ja tarkistettuna, korjattuna ja uudistettuna on jokaiselle kristitylle kuin toinen kertoma taulu.

Syy, miksi ryhdyin näennäisesti niin kiittämättömään työhön, on se uskon ja

vakaumukseni, että Vuorisaaressa on saanen
 väkään — niin, tuskin ollenkaan — tunnettu
 tu kristikunnassa. Epäilemättä sitä on
 luettu, tuhansia kertoja luettu sekä ää-
 neen ~~että~~ toisten kuullen että hiljaa itse-
 seen, mutta saanen harvat ovat sitä hake-
 neet harkitsemalla, tutkimmalla, ymmärtä-
 mällä.

Vuorisaaressa on maailman kirjallisuuden
 kirkon helmien. Niin ajattelevat kristityt
 jalosti ylöspäin, — ~~erityisesti~~ ^{erityisesti} arvostelussa erehdy. Mutta jos sanoisimme:
 Vuorisaaressa on lausunaisen kristinuskon,
 tosi kristillisyyden esitys ja mittapaa, sil-
 loin ~~hyvä~~ ⁱⁿ kristityt ~~katsoisivat~~ ^{katsoisivat} ~~meihin~~ ^{meihin} kysy-
 västi, ~~ja~~ ^{mutta} myöntäisivät hetken perästä isäl-
 lisesti pienellä pääin nyökkäyksellä: no
 niin, tietysti...

Mutta jos ~~lisäisimme~~ ^{-ttäisiin:} Vuorisaaressa
 jossa Jeesus itse selittää meille, mitä
 kristinusko on ja millä tavalla kristityn
 tulee elää ja olla, mitä kashyja noudat-
 taa ja miten Jumalan palvelu, silloin meidän
 kristikuntamme jo päättään ~~pudestaan~~ ^{pudestaan} neu-
 voisi ~~meille~~ ^{neuvojalle}, että lukisimme katekismuk-
~~sesseme~~ ^{ssa} ja uskontunnustuksen ja Jumalan kym-

9)

meneä kärsiä, ennenkuin tulen^{isi} heitä
opettamaan, mitä kristinusko on.
~~Mitä muuta näin olen saattanut~~
tehdä kuin alkutehtävistä uudestaan
suomentaa Vuorisäärnaksi nimettyt luvut
Matteuksen evankeliumista ja selityksi-
ä painostaa Jeesuksen sanojen merkityk-
sen ja tarkoituksen? Olen itse nuoresta
saahtu ollut selvillä Vuorisäärnan eri-
omaisesta ja aivanlaisesta tarkkeudesta,
ja sanomattomaksi ihmeekseni olen pit-
kin elämäni havainnut, kuinka sy-
västi tietämättömät^{me} kaikki kristityt olem^{me}
Vuorisäärnan todellisesta sisällöstä.

Rakkaudesta Jeesuksen hyväin
ja loiseen sanomaan, myötätunnosta
niitä raskautettuja, pimeydessä pyrkiviä
ja etsiviä sieluyä kohtaan, joita Jeesus sa-
nomallaan on ajatellut, sekä — jos sem-
moinen onni minulle suotaisiin — auttak-
ooni niitä opettajia ja pappesi, joiden tehtä-
väksi on annettu kristinuskon perusteiden
selittäminen nuorisolle ja kansalle, olen
tämä^{pienen} suomeunostyön suorittanut ja kommu-
taarioni kirjoittanut.

Tehtäviä on käyttänyt: Slee
Kainee diatheekke. Text with critical appa.

ratus, London, British and Foreign Bible Society, 1914. Kreikkalaisen tekstin rinnalla olen myös käyttänyt Hieronymuksen vanhaa latinaalaista käännöstä: Novum Testamentum latine interprete Hieronymo Editit C. Tischendorf, Lipsiae, Avenarius + Meidelssohn, MDCCCL. Sitäpaitsi olen vertainut vuoksi koko ajan pitäneet pöydälläni italialaisen, ranskalaisen, englantilaisen, saksalaisen ja ruotsalaisen Uuden Testamentin. Suomalaisena käännöksenä olen käyttänyt Bibliseuran julkaisemaa Pyhää Raamattua, painettu Helsinkiin 1912 noudattamalla Biblia-komitean suomennoksia. Omassa suomennoksessani olen koettanut mahdollisimman vähäsen poiketa tästä vanhasta käännöksestä, koska silmämääräisesti ei suinkaan ole ollut "parempi hieleellinen asu", jommoista en olisi hyennnyt luomaan, vaan alkutekstin ajatusta ja sisäistä merkitystä tulkitseva ^{sanatarkka} suomennos.

"Ei jokainen, joka sanoo minulle Mestari, Mestari, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee Isäni tahdon, hänen, joka on taivaissa", lausuu Jeesus vuorisääntönsä loppupuolella.

Kristittyinä olemme enimmäkseen

11
lyytyneet huutamaan Jeesusta Herraksi, Mes-
siasiksi ja Vapahtajaksi, ja unohtaneet täyt-
tää taivaallisen Isän tahdon. Mitä tahansa
taivasten valtakunnalla ymmärtäme-
mme, emme voi sanoa sitä ansainneemmaksi
Jeesuksen sanojen mukaan saamme jäädä
sen ulkopuolelle. Jos se on kuoleman jäl-
keistä elämää, emme tule siitä osalliseksi.
Jos se on Jumalan valtakunnan toteut-
tamista maan päällä — kuten "Isä meidän"
rukouksessa alati rukoilemme, — on se
jäänyt meiltä toteuttamatta. Emme ole
jäässeet taivasten valtakuntaan.

Ja kuitenkin kirkkoissa Augusti-
nus, oman uskomme suurimpia pylväitä, niin
kauniisti ja ylevästi unelmoi siitä ecclesia,
ta, kirkosta, joka olisi civitas Dei, Juma-
lan valtakunta maan päällä. ~~Siinä~~ hän
sanoi: kirkko on tämä Jumalan valtakun-
ta. Mutta meidän täytyy historian valossa puo-
lentoista nostatuhatta myöhemmin, kristillisen
kirkon kaikkea suuria ansioita sydämeistämme
tunnustuen, lisätä: jospa kirkko olisi sitä
ollut! Vaan mikä ei ole, se voitulla.

Lopella, syyskuulla 1925.

P. E.